

Teksti ja kuvat: Miki Äikäs

Kaikki ojennuksessa.

Kelalaukku lohestajan työkalupakki

Sisältö koostuu neljästä kelasta, ampumapäistä, rannareista ja kaikenlaisesta aputilpehөөristä, joita siimojen tekoon ja fiksaukseen käytän.

Kesäisillä lohestusmatkoillani olen useasti törmännyt tilanteeseen, jossa työkalupakki, tai paremmin sanottuna kelalaukku, on osoittautunut sisältöineen enemmän kuin tarpeelliseksi.

Oma pakkini, jossa myönnän olevan esimerkiksi liikaa siimoja, sisältää kuitenkin noita reissussa arvokkaita apuvälineitä, joita ilman moni pikkuhomma menee enemmän tahi vähemmän vaikeaksi. Kurkistetaanpa nyt laukkuuni. Samalla valotan hieman ajatuksiani kela- ja siima-asioista ja muista vastaavista sekä ennen kaikkea, mitä koen tarpeelliseksi ja jopa pakolliseksi ottaa mukaan reissulle.

Pakkini sisältö koostuu pääpiirteittäin neljästä kelasta, ampumapäistä, rannareista ja kaikenlaisesta aputilpehөөristä, joita siimojen tekoon ja fiksaukseen käytän. Korostan, että laukussa kulkevat kelat ovat ajautuneet sinne vuosi-

en saatossa ja mikäli joku kokee vaivaa asiasta, voi aivan hyvin lohdutautua sillä, että noilla rullilla ei ole mitään tekemistä kalansaannin kanssa. Kelat ovat kuitenkin minulle ennen kaikkea työkaluja. Siksi haluan niiden olevan kunnossa ja sellaisia, että ne kestävät

vuosi toisensa jälkeen kovaa käyttöä.

Tottakai niitä pitää huoltaa ja silloin tällöin on hyvä vaihtaa pohjasiimat keloihin. Juuri menneenä kesänä muutamalla kaverilla oli ongelmana se, että pohjasiimat olivat homeessa. Kalan mennessä

pohjille, siimaa ei tahtonut kunnolla juosta keloista ulos. Se, että kalareissun jälkeen ottaa edes ampupäät pois rullilta, auttaa tuohon homeongelmaan. Myös pieni pipettipullo öljyä löytyy pakista kelojen huoltoon.

Siirsin siimat Minigrippuseihin

Olen vuosien varrella päätenyt ampupäiden kanssa ratkaisuun, jossa hukkasin kaikki puolat pois ja siirsin siimat Minigrippuseihin, joihin kirjoittelin mitat ja painot. Tällä säästin hysteerisesti tilaa pakissa. Lisäksi noita pusseja on helppo laittaa pakista reppuun tai vaikka kalastustakin taskuun.

Eittämättä siimoja on kertynyt vuosien varrella liikaa ja mikäli tarkastelen esimerkiksi viime kesänä käyttämiäni siimoja, olisin pärjännyt nejäällä siimalla. Toisaalta, tuo siimavarastoni edesauttoi kavereiden tilannetta vesien vaihtuessa. Varastoni saattoi jopa aiheuttaa ▶

Pärjäköhän näillä?

ahaa-elämyksiä muutamalla kalastajalla, kun he kokeilivat erilaisia naruja laukustani. Siimani ovat kaikki ampupäitä, ja vavoilleni sopiviksi muokattuja.

Viime kesänä eniten käyttämäni siimat olivat Rion 550 gr Skagitti interkärjellä hieman modattuna ja Guiden Triple- D -mallistosta keltu-inter-kakkonen, inter-kakkosnelonen ja ykkös-kolmos-vitonen. Myös Loomiksen uudet kellut ja interit tuli heitettyä ja saattaa olla, että varsinkin tuosta interistä hieman lyhennettynä voisi tulla hyvä yleissiima lohiohmiin. Seikka minkä huomasin oli se, että kaikesta helppoudestaan huolimatta Skagit on hieman paksu siima tuulisissa olosuhteissa. Vaihdetuani Guiden Triple D keltu-interkakkoseen, heittäminen helpottui huomattavasti.

Jokainen tavallaan

Siimojen mitoista ja painoista on vaikea antaa yhtä hyvää yleisohjetta, sillä jokaisella on omat kriteerinsä siimoille. Itse pidän tärkeänä siiman mitta, jonka viisitoistassa yritän säätää abouttiallalla 10,5 ja 11,5 metrin väliin. En pidä hirveän painavista siimoista ja olenkin todennut, tietysti siimasta riippuen, minulle sopivan painon pyörivän 40 gramman huiteilla. Neljätoistassa vavassa 35-38 gramman väliin.

Monissa siimoissa paino on nykyään juuri takaosassa ja katkominen voikin olla jonkin sortin taidetta, jotta osuu oikeisiin mittoihin. Kuitenkin taas kesän reissulla katkoimme kavereilta muutaman siiman vajaan metrin lyhyemmäksi, jolloin heittäminen helpottui kummasti.

Noita siiman pätkiä ei kannata heittää pois, vaan niistä voi tehdä ”lisäpainoja”, joita voi tarvittaessa siten lisäillä siimoihin, esimerkik-

si vavan vaihtuessa jostain syystä stydimpään. Samalla vaivalla tekee lenkit noihin pätkiin, kun väkää lenkit varsinaisiin naruihinkin.

Rannareissa luotan vanhaan Sawadaan

Rannareissa luotan vanhaan kunnan Sawadaan. Niistä suosin 50 paunaista interiä. Yksinkertaisesti: se on mielestäni paras rannari ja joidenkin harhayritysten jälkeen olen aina palannut nopeasti takaisin Kenin monofiliin. Teen 50 metrin rannariin loopit molempiin päihin. Mikäli rannari ottaa itseensä reissun aikana, vedän narun nurmikolle ja käännän sen. Helppo homma, joka vie 5 minuuttia ja helpottaa heittämistä huomattavasti.

Loopit Sawadaan värkkään Gudebrodin 50 lbs Buttleaderista. Aiemmin käytin Gralonin vastaavaa tuotetta, mutta Gralonia ei saa enää mistään kaksikymppisenä. Olen mielestäni löytänyt hyvän tavan tehdä loopit, ja miksi näin ne teen, on yksinkertaisesti se, että inhoan kaiken maailman solmuvirityksiä, jotka kolisevat vaparenkaissa. Mutta korostan, että yhtä oikeaa tapaa looppien tekoon ei ole.

Lisävarusteista löytyy myös hiekkapaperia

Pakista löytyy myös erilaisia lisävarusteita, kuten spigotti lankarullalla, hiekkapaperia Sawadan pinnan hiomiseen, sytytin ja muutama neula, joilla vetelen Sawadat Gudebrodin sisään, sekä muutamia pihdit ja leikkurit. Myös Leathermanin heitin pakkiin, jotta on edes jotain meisseleitä mukana.

UV-liima ja UV-lamppu ovat asialliset apuvälineet tehtäessä looppoja. Yhdestä laukun osastosta löytyy myös varakampi Bogdanin nelisataseen. Joitain vuosia

sitten, kun edesmenny isäntämme pohjoisessa oli vielä hengissä, kohelsin joessa ja kaaduvin vasten kiveä, johon kelan kampi osui pahasti ja vääntyi ikävästi. Menin isännän juttusille ja väänsimme hänen autotallissaan ruustukissa kahden puun välissä kammen suoraksi. Kampi oli kuin entisensä, mutta minä skitsoilin asian kanssa ja tilasin New Hampshirestä kuitenkin uuden kammen. En siis koskaan vaihtanut uutta kampea vääntyneen tilalle, mutta nythän sellainenkin mukana kulkee, josko vaikka sama kivi minua kaltoin kohtelee tulevaisuudessa.

Sitten eräs tärkeä asia, jota en voisi enempiä korostaa; nimittäin suojapussit keloille. Sellaiset, jotka voi pitää kelan päällä sen ollessa kiinni vavassa. Henkilökohtaisella kokemuksella voin kertoa, että ottaa nimittäin hieman kupoliin, kun kelaan pääsee hiekkaa.

Moottori avuksi

Mikäli siimojen kanssa ädlää koko ajan, mitä kylläkin varsinkin kalassa kannattaa välttää, on hyvä pyöritellä siimat rullalle niin, ettei niihin kerta toisensa jälkeen tule kierrettä. Itse tuskailin tuon rullaamisen kanssa ja mietin, mikä olisi helppo, edullinen ja tilaa viemätön vaihtoehto siimojen kehimpiseen.

Muistin kuinka Arvilan Jarmo vuonna käpy ja kissa Ruhalla pyöritti siimoja puolalle jollain Dremelin tyyppisellä koneella. Painelin halpamarkettiin ja ostin tuollaisen ladattavan ruuvivääntimen seitsemällä eurolla. Viritin vanhaan muovipuolaan ruuvin ja nyt siimojen kehimpinen on nopeaa ja helppoa. Siiman pää puoliin väliin kiinni ja sur-sur, puola kahtia, ja avot. Eihän tuo mikään kaunis viritys ole, mutta toimiva ja edullinen.

Isoko?

Laukullani on kokoa ja hieman painoakin. Mutta taas saatoinkin kesällä todeta, kuinka mukava oli jelpata kavereita siimojen teossa pelipaikoilla varsinkin, kun pakista löytyi kaikki tarvittava kärkien viritykseen.

Mikäli matkustaa lentäen pohjoiseen, tuollainen laukku on aivan liian iso. Silloin pitää tyytyä karsittuun tavarahan. Mutta, kun autolla ajelee kalalle, eihän tuollainen laukku missään tunnu. Noita kelalaukkujahan on kalastusvälinekaupat pullollaan mitä erilaisimmissa muodoissa. Eikä tuollaisen pakin tarvitse olla mikään merkkilaukku, vaan esimerkiksi vanha kunnan alumiinisalkku voi olla pätevä ratkaisu, mikäli potee ongelmaa käyttää juuri perhovälineille tehtyä pakkia ■

Edullinen siimanpyöritin.

Rannarit likoamassa.

Sawada -looppi.